

तवकथामृतं तप्तजीवनम्
tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

40. szám

Utpanna Ekādaśī

2022. november 20.

- 1 ODAADÁS AZ ANYAGI JÓSÁGBAN
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
- 2 SZÁZ INTELEM A KÖZÖNSÉGES ÍZEK ELLEN
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura
- 3 MIÉRT HASONLÍJTJÁK ŚRĪ GURU LÁBAIT A LÓTUSZHOZ?
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami

ODAADÁS AZ ANYAGI JÓSÁGBAN

Ő Isteni Kegyelme

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

karma-nirhāram uddīśya
parasmin vā tad-arpaṇam
yajed yaṣṭavyam iti vā
prthag-bhāvaḥ sa sāttvikah

Amikor egy bhakta az Istenség Legfelsőbb Személyiségét imádja, s felajánlja Neki tettei eredményeit, hogy megszabaduljon a gyümölcsöző cselekedetek mámorától, akkor odaadása a jóság kötőerejébe tartozik.

Magyarázat: A brāhmaṇák, a kṣatriyák, a vaiśyák és a śūdrák a varṇák, a brahmacārik, a gr̥hasthák, a vānaprasthák és a sannyāsik pedig az āśramák nyolc csoportjának tagjai, és mindannyiuknak megvannak a saját kötelességeik, melyek végzésével az Istenség Legfelsőbb Személyiségét kell elégedetté tenniük. Amikor az ember ilyen tetteket végez, s az eredményét a Legfelsőbb Úrnak ajánlja, annak a neve karmārpaṇam, az Úr elégedettsége érdekében végrehajtott kötelesség. E felajánló folyamattal bármilyen hibát jóvá lehet tenni, de ha e felajánlás a tiszta odaadás helyett a jóság kötőerejében van, akkor az érdek is különbözik. A négy āśramában és varṇában mindenki a személyes érdekeinek megfelelően cselekszik, ezért ezek a tettek a jóság kötőerejében vannak; nem lehet őket a tiszta odaadás kategóriájába sorolni. A tiszta odaadó szolgálat, ahogyan azt Rūpa Gosvāmī leírta, mentes minden anyagi vágytól, azaz anyābhilāṣitā-śūnyam. A személyes vagy az anyagi érdekre nincs mentség. A gyümölcsöző cselekedetekhez és az empirikus

filozófiai spekulációhoz képest az odaadó tetteknek transzcendentálisaknak kell lenniük, a tiszta odaadó szolgálat pedig minden anyagi tulajdonság fölött áll.

A tudatlanság, a szenvedély és a jóság kötőerejében lévő odaadó szolgálat nyolcvanegy kategóriába sorolható. Különbféle odaadó tevékenységek vannak mint például a hallás, az éneklés, az emlékezés, az imádat, az imák felajánlása, a szolgálatvégzés, valamint mindenünk átadása, s mindegyiket három minőségi csoportra oszthatjuk. A hallás lehet a szenvedély, a tudatlanság és a jóság kötőerejében, s ugyanígy az éneklés is lehet a tudatlanság, a szenvedély és a jóság kötőerejében, és így tovább. Háromszor kilenc egyenlő huszonhét, s amikor ezt újra hárommal szorozzuk, nyolcvanegyöt kapunk. Ahhoz, hogy az ember eljusson a tiszta odaadó szolgálatig – ahogyan azt a következő versek elmagyarázzák – felül kell emelkednie minden ilyen kevert, materialista odaadó szolgálaton. ❧

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda:
Śrīmad-Bhāgavatam 3. ének, 29. fejezet, 10. vers
Fordítás és magyarázat

SZÁZ INTELEM A KÖZÖNSÉGES ÍZEK ELLEN

PRĀKṚTA RASA ŚATA DŪṢAṆĪ

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

bhāva-kāle je avasthā sādhanāgre bole nā
vaidhī śraddhā sādhanete rāgānugā haya nā

A transzcendentális érzelmi elszáztázisok (bhāva-

bhakti) ébredése sosem jelenik meg a gyakorlatban végzett odaadó szolgálat (*sādhana-bhakti*) előtt. Viszont pusztán a szabályokba és előírásokba vetett hit (*vaidhī-śraddhā*) sem emelheti fel az embert az odaadó szolgálat (*rāgānugā-bhakti*) spontán végzésének ösvényére.

*bhāvera aṅkura ho'le vidhi āra thāke nā
rāgānugā śraddhā māt্রে jāta-rati haya nā*

Amikor a *bhāva*, az isteni szeretet eksztatikus hangulata valóban kicsírázik, akkor a szentírások szabályai (*vidhi*) követésének szüksége eltűnik. Ugyanakkor csak a spontán odaadó szolgálatba vetett hit nem teremt transzcendentális szerető ragaszkodást (*ratit*).

*ajāta-ratite kabhu bhāva-labdha bole nā
rāgānugā sādhakere jāta-bhāva bole nā*

Soha nem lehet azt mondani, hogy a *bhakta* elérte a *bhāva* szintjét, ha szívében a transzcendentális ragaszkodás még nem alakult ki. A spontán odaadás útját járó gyakorlók (*rāgānugāk*) sosem mondják, hogy megtapasztalták a *bhāva* ébredését.

*rāgānugā sādhakere labdha-rasa bole nā
rāgānugā sādhya-bhāva rati chādā haya nā*

A spontán odaadás útját járó gyakorlók (*rāgānugāk*) sosem mondják, hogy elérték a *rasāt*. Anélkül, hogy elérte volna a spontán odaadás gyakorlásának célját, senki nem tud lelki ragaszkodást (*ratit*) kifejleszteni.

*bhāvāṅkura-samāgame vaidhī bhakti thāke nā
rucike ratira saha kabhu eka jāne nā*

Amikor az intenzív isteni érzelmek tiszta *bhāvaként* tovább csíráznak, akkor egyáltalán nincs szükség arra, hogy az ember a szentírások szabályaihoz és előírásaihoz (*vaidhī bhakti*hoz) ragaszkodjon. Soha senki ne tekintse a *rucit* (az odaadó szolgálat iránti ízt) a *ratival* (ami a transzcendentális szerető ragaszkodás az odaadó szolgálatban) azonosnak. ❀

A következő számban folytatjuk

MIÉRT HASONLÍJTÁK ŚRĪ GURU LÁBAIT A LÓTUSZHOZ?

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami

Meg kell éretni, hogy mi a *śrī-guru-caraṇa-padma*. A *Śrī Guru* szavak nagyon fontosak! *Śrī* azt jelenti: *śobhā* azaz szép, *sampadā*, transzcendentális vagy, és *śreṣṭha*, a legfelsőbb. *Śrī Guru* azt jelenti, a *Guru*, Aki rendelkezik *śrīvel*, a *prema-bhaktival*. Azért használják a *śrī* szót, mert szó sem lehet arról, hogy *Śrī Guru* eltűnne vagy ne lenne megnyilvánulva.

Csak azzal a *Guruval* kapcsolatban lehet használni, Aki örökké megnyilvánult. Más esetben nem szabad.

Az Egyetlen Vagyon

Ebben a világban *Śrī Guru* az egyetlen szép dolog, az egyetlen kincs. Ezen kívül nincs semmi más. A *caraṇa* lábat jelent. *Śrī-guru-caraṇa-padma*, *Śrī Guru* lábai egy lótoszhoz vannak hasonlítva. Ez szintén nagyon fontos. Miért a lótoszhoz és nem valami máshoz van hasonlítva a lába? A lótosz nagyon szépen, csodálatosan néz ki, és a méze, a *madhuja* nagyon édes. A méhek különböző virágokról gyűjtenek mézet, de leginkább a lótoszt kedvelik. Milyen különleges jellemzője van a lótoszról származó méznek, amivel más virágokról gyűjtött méz nem rendelkezik? Ez egy különleges fajta méz, a *padma-madhu*. A tanítvány, aki olyan, mint egy nagyon éhes és mohó méhecske, megízleli ezt a mézet.

A Bhakti Íze

Habár a lótosz a vízből nő ki, mégsem ér hozzá. A víz egyik szinonímája a *rasa*, az íz. *Śrī Guru* lábait a lótoszhoz hasonlítják, de ez a lótosz a *bhakti-rasa* transzcendentális vízből, a *bhakti* ízéből nő ki. Ilyen *Śrī Guru* lótosz lába! Az Ő lótosz lába *aprākṛta*, nem anyagi, hanem transzcendentális, valamint *bhakati-sadma*, a transzcendentális *bhakti-rasa* hajléka és egyben *mādhurī*, gyönyörű is. A lótosz gyönyörködteti a szemet és nagyon vonzó a szív számára. A tanítvány szemében *Śrī Guru* ragyogó lótosz lába ehhez hasonlóan igen szép és nagyon vonzó a szívének. *Śrī Guru* minden tette, a formája, a tulajdonságai és a kedvtelési is nagyon szépek a *sādhaka-bhakta* szemében, aki a meditációján keresztül látja *Śrī Guru* csodás lótosz lábait. Amikor látja e lótosz lábakat, szomorú szívében enyhülést érez. Azért szomorú a szíve, mert a három *tāpa*, a háromféle szenvedés, az *ādhyātmika*, a saját test és elme okozta, az *ādhyātmika*, a természet okozta és az *ādhibhautika*, a más élőlények által okozott szenvedések sújtják. Amikor a tanítvány *Śrī Guru* csodálatos lótosz lábain meditál, akkor megkönnyebülést érez és csökken a szenvedése. Ekkor érzi azt a finom illatot is, ami *Śrī Guru* lótosz lábairól származik, és olyan, mint a lótoszvirág illata.

Hűsítő Árnyék

A méhecske különféle virágokra száll. A *ketakī* – ami Nyugaton nem nő, csak Indiában – az egyike ezeknek a virágoknak. A fa, amin ez a virág nő olyan, mint a rózsabokor; ezernyi tüskéje van. Az illata jó, s ez odavonzza a méhecskét, de az ezernyi tüskéje felsebzi a méhecske szárnyát, akinek ez nagyon fáj és ezért elszomorodik. „Most hova menjek? Van olyan hely, ahova mehetnék, ahol nincs fájdalom és szomorúság? Hol kaphatom meg ezt a békét?” Miután így gondolkodva ide-oda száll, elérkezik a lótoszvirághoz, és ott hűsítő, megnyugtató érzést tapasztal, s menedékre lel a virág belsejében, ahol az édes mézet szívva jut táplálékhoz.

Az anyagi világban megszámlálhatatlan univerzumban és létformában bolyongó *jīva* ehhez hasonlóan vándorol – *brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva* – és csak egyre több és több szenvedést, kínt és gyötrelmet érez. Az anyagi világban, amely olyan, mint a lángoló tűz – *saṁsāra-dāvānala* – nincs semmi, ami hűsítő lenne. Az erdőt senki nem gyújtotta fel, két fa összedörzsölődött és így lobbant lángra a tűz, így az egész erdő illetve az erdőben lakó állatok is hamuvá égnek. Érzik az égető hőséget, ami nagyon fájdalmas. Az anyagi világban a feltételekhez kötött lélek ugyanígy érzi a háromféle *tāpa* – az *ādhyātmika*, az *ādhibaivika* és az *ādhibhautika* – égető érzését. Miután megszámlálhatatlan univerzumon és fajon ment keresztül, a szerencsés lélek, a *bhāgyavān jīva* végül elérkezik Śrī Guru lótoszlábaihoz és ott a hús árnyékban keres menedéket. Ahogyan a méhecske szívja a mézet a lótoszvirágból, a *guru-pāda-padma*, Śrī Guru lótoszlába is úgy teszi lehetővé az itt méhecskéhez hasonlított *jīvának*, hogy finom mézet szívjon, amiből valódi táplálékhoz és *premānandához*, szerető boldogsághoz jut.

Különleges Méz

A *padma-madhu*, a lótoszból gyűjtött méz egy különleges méz. Az *Āyurveda-śāstra* azt mondja, hogy a szemnek egy jó orvosság. Ha valakinek valamilyen tisztátalanságból eredő szembetegsége van, akkor a *kavirāja* azt fogja neki javasolni, hogy kenjen a szemére *padma-madhut*. A szembe került tisztátalanság miatt az ember nem lát tisztán és fájdalmat érez. A *padma-madhut* rákenve viszont minden szennyeződés kitisztul és az ember képes lesz tisztán látni. A *guru-pāda-padma-madhu*, a Śrī

Guru lótoszlábairól származó édes és nektári méz is ehhez hasonló; ha egy szerencsés tanítvány megkapja és megízleli, akkor a szeme megtisztul az anyagi életfelfogástól.

A Tudás Szeme

om ajñāna timirāndhasya jñānāñjana-salākayā cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

A tudatlanság sűrű sötétségében vakon, valódi látás nélkül születtem. Indokolatlan kegyéből Śrī Guru a tudás fáklyájával nyitotta fel a szemeimet.

Annak, akinek fájdalmas szembetegsége van és nem lát jól, a *kavirāja* azt fogja mondani, hogy használjon *padma-madhut*, mellyel aztán a *drṣṭi-śakti*, a tisztánlátáshoz szükséges erő ki fog alakulni. És nem csak jó látásra tesz szert, hanem még a nagyon finom dolgokat is látni fogja, amiket máshogy soha nem láthatna. Amikor pedig valaki elfogadja Śrī Guru lótoszlábainak menedékét, és megkapja a Guru kegyét, akkor a Guru megengedi a meghódolt tanítványnak, hogy megízlelje az édes mézet, ami a lótoszlábáról származik. Ez az orvosság, ami által az anyagi szemei meg fognak tisztulni minden anyagi szennyeződéstől, és transzcendentális látást fog kifejleszteni. Lehet, hogy a tudatlanság sűrű sötétsége megvakította, *ajñāna-andhakāra*, de ez most el fog múlni! A sötétség szertefoszlik, és megkapja a tudás szemét, a *divya-jñāna-cakṣut*. Śrī Guru elmondja a *tattva-jñānāt*, s a kegyéből a tanítvány transzcendentális látásra tesz szert, amivel pedig képes lesz látni a Legfelsőbb Úr, Śyāmasundara gyönyörű alakját. Ez a méz, ez a *madhu* árad Śrī Guru lótoszlábairól, és oly csodálatosan cselekszik! Ezért nagyon jelentős a *śrī-guru-caraṇa-padma* kifejezés, az, hogy Śrī Guru lótoszlábai egy lótoszhoz vannak hasonlítva. Miért ezt a hasonlatot használjuk és hogyan lehet megmagyarázni?

Bámulatos Tulajdonságok

A *padma-madhu* meggyógyítja a szemet és minden tisztátalanságot eltávolít belőle, de a szívből nem tudja azokat eltüntetni. Viszont a méz, ami Śrī Guru lótoszlábaitól származik, a *guru-pāda-padma-madhu* rendelkezik azzal a különleges és csodálatos tulajdonsággal, hogy a szemet és a szívet is tisztítja. A *śrī-guru-caraṇa-padma-madhu* megtisztítja a szívet, s így az megfelelő helyé válik Govinda, Kṛṣṇa számára.

tomāra hṛdoye sadā govinda-viśrām
govinda kohena – mora vaiṣṇava parāṇ

„Ó, Vaiṣṇava Ṭhākura! Govinda, Kṛṣṇa a szívedben van, ami olyan, mint Vṛndāvana, Govinda örök lakhelye! Ő ott van, nagyon boldog és békés, és soha nem hagyja el a szívedet!” – énekli Narottama dāsa Ṭhākura. A Guru a meghódolt tanítvány szívét Kṛṣṇa számára megfelelővé teszi. Azáltal, hogy a tanítványnak a lótuszlábai menedékét nyújtja és megengedi neki, hogy azt a csodálatos tulajdonsággal bíró különleges fajta mézet magába szívja, a meghódolt tanítvány szíve megtisztul.

Reménytelen Vándorlás

A feltételekhez kötött lelkek olyanok, mint a betegek, akik különböző betegségektől szenvednek, bhava-rogī. Rendkívül hosszú ideje tart a betegségük, már sok gyógyszert, allopátikusot, homeopátikusot és āyurvédikusot is kipróbáltak, de nem gyógyultak ki a betegségből, mivel az gyógyíthatatlan és krónikus. Már szinte el is veszítették a vitalitásukat, a jīvana-śaktijukat, és emészteni sem tudnak. Olyan sok gyógyszert beszedtek, hogy már azoknak is rossz hatása van. Manapság oly sok erős gyógyszert találhattok, de mi a hatásuk? Mindössze gyógyíthatatlan betegségeket eredményeznek. Az emberek elveszítik a vitalitásukat és nem tudnak megenni semmit, mert az emésztésük tüze annyira lecsökkent. Hogyan fognak életben maradni? Haldoklanak. Nem tudnak enni, nem tudnak

emészteni. A kavirāja azt fogja mondani: „Csak egy dolgot, madhut szabad enned! Kifejezetten egyféle madhut, a padma-madhut, a lótusz különleges mézét!” Padma-madhut fog felírni, amitől visszanyerik a vitalitásukat. Ez a méz életet fog nekik adni. Semmilyen más ételt nem ehetnek, csak padma-madhut, s ekkor nyerik vissza a vitalitásukat. Az ilyen jīvák, akik megszámlálhatatlan univerzumban megszámlálhatatlan létforma gyötrelmeit élik át, teljesen reménytelenné váltak. Csak szenvedésben, olyan sok anyagi betegségben van részük! Ha szerencsések, akkor eljutnak Śrī Guru lótuszlábaihoz. Ez a Guru olyan, mint egy orvos, egy sādhu-vaidyā. Ő ismeri az anyagi betegség, a bhava-roga tökéletes és csálhatatlan gyógyszerét. Tudja, mi a jīva szenvedésének az oka! S csak egyetlen orvosság létezik, Śrī Guru lótuszlábai a méze, a guru-pāda-padma-madhu! Ahogyan a lótusz lehetővé teszi a ketakī által megsebzett szárnyú méhecskének, hogy a virág belsejében találjon menedéket, a Guru is úgy engedi a tanítványának, hogy a lótuszlábai menedékre leljen. Így ad a guru-pāda-padma, Śrī Guru lótuszlába menedéket a kétségbeesett vándorló lelkeknek, és engedi meg nekik, hogy magukba szívják a mézet és így visszanyerjék a vitalitásukat. A szenvedő jīva táplálékot és életet kap. Ezért mondjuk, hogy „śrī-guru-caraṇa-padma.” Śrī Guru lótuszlát ezért hasonlítjuk lótuszhhoz és semmi másához! Ennek a kifejezésnek óriási fontossága van! ❧

Forrás

Mādhavananda dāsa: The Worship of Sri Guru.
Gopal Jiu Publications., Bhubaneswar, India. 2000

A LEKÜZDHESETLEN ELLENSÉG

tam durjayam śatrum asahya-vegam
arun-tudam tan na vijitya kecit
kurvanty asad-vigraha atra martyair
mitrāṇy udāsina-ripūn vimūḍhāḥ

E leküzdhethetlen ellenség, az elme – mely a szívet kínozza és a késztetései elviselhetetlenek – legyőzésében kudarcot vallva sokan teljesen összezavarodnak, és másokkal fölösleges vitába keverednek, s így arra a következtetésre jutnak, hogy azok a barátaik, az ellenségeik vagy számukra közömbösek. ❧

Śrīla Vyāsadeva: Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 23. fejezet, 48. vers

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek
© Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.